

че и въ наше то тѣло ся развива и поддържя топлина та при посрѣдничество то на химическый процесъ, кой то, кога то ядемъ и дыхаме ся из'виква отъ съединението на въглеродътъ и кислородътъ, нъ не ся сподирва отъ пламъкътъ.

12. Сички ся занимавжтъ съ химикътъ.

Нека си припомнимъ опытътъ, кого то направихме врѣхъ фосфорътъ и кислородътъ.

При този опытъ, ный видяхме, че е доста и най незначителна та горѣщина, що то кжсъ отъ фосфоръ въ кислородъ да пламне отъ яркъкъ пламъкъ; а сега ный узнахме, че горѣнието е химическы процесъ, че огъньтъ е само явленне, кое сподирва този процесъ, и че сичката сжщность на този процесъ състои собственно само въ съединяване на фосфорътъ и кислородътъ, кои наедно образувать родъ отъ бѣлизникъвъ дымъ, кой то ся наричя фосфорна кислота(*).

И кой бы можлъ да помысли, че този опытъ ся повтаря сѣкы день отъ милиони хора, на кои то при това, не имъ дохожда и на умъ даже онова, че тѣ съ собственны тѣ си ржцѣ производжтъ химическы опыты.

Ето ви една проста фосфорна клечица, коя то ный често без'грижно запалваме, за да запалимъ свѣщъта или цигара та; наистина, тя не е скжпа, не е красива, нъ за това пѣкъ колко храна дава тя за наблюдение!

Повърнете ся няколко вѣкове назадъ, и вый ще срѣщните цѣлы поколения хора, кои то сж глѣдали

[*] Въ третътъ главж на това съчиненно, фосфорната кислота е нарѣчена газообразно тѣло. Това е погрѣшка. Кога то фосфорътъ гори въ кислородъдъ, образувжтъ ся гжсты бѣлы пары отъ фосфорнж кислотж. Тѣзы пары, кога сж въ сухж чашж, като ся сгжстжтъ, давжтъ бялъ прашецъ [безводна фосфорна кислота], който ся распуца въ въздухътъ, а въ воджтъ ся растворя.